

medmindre den registrerede giver samtykke til videregivelsen. En udvidelse af anvendelsesområdet for registerlovgivningen vil således medføre en tilsvarende indskrænkning i offentlighedens mulighed for at føre kontrol med, hvorledes sagerne behandles i den offentlige forvaltning.

Skulle der foreligge tilfælde, hvor manuelle registre frembyder en særlig risiko, er der allerede efter § 3, stk. 1, i den gældende lov om offentlige myndigheders registre hjemmel til, at vedkommende minister efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet kan inddrage sådanne manuelle registre under loven.

Bestemmelsen har kun været anvendt i enkelte tilfælde. Justitsministeriet vil imidlertid på baggrund af en opfordring fra retsudvalget undersøge, om der i den offentlige forvaltning findes dokumentsamlinger, manuelle registre, journaler m.v. med følsomme personoplysninger, hvor der ud fra integritetssynspunkter kunne være behov for at sætte lovens regler, herunder sletningsreglerne, i kraft.

3.2. Forbrugerrådet kritiserer endvidere, at de edb-registre, der efter forslaget § 2, stk. 2, generelt undtages fra kravet om fastsættelse af forskrifter, samtidig bliver undtaget fra reglerne om samkøring.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, tænkes adgangen til undtagelse af registre efter bestemmelsen kun anvendt, når registerets indhold, anvendelsen af de registrerede oplysninger og antallet af registrerede oplysninger gør dette ubetænkeligt. Som eksempel på sådanne registre kan nævnes marinasystemer, der foruden identitetsoplysninger indeholder oplysninger om bådejernes både og oplysninger til brug for beregning og opkrævning af pladsafgift, kirkegårdssystemer, forbrugsafgiftssystemer, elevregistre uden fraværsoplysninger og karakteroplysninger og andre registre, der kun indeholder oplysninger om navn og adresse. Der vil normalt ikke være behov for at samkøre sådanne registre med andre registre bortset fra en teknisk ajourføring af adresseoplysninger, f.eks. ved samkøring med udtræk fra folkeregisteret. På denne baggrund har Justitsministeriet fundet det rigtigst helt at undtage disse registre også for kravet om forskrifter ved eventuelle samkøring. Ved førelsen af disse registre skal lovens almindelige regler imidlertid iagttages, herunder be-

stemmelserne om videregivelse af oplysninger, der sætter snævre grænser for, i hvilket omfang oplysninger kan tilgå andre myndigheders registre, herunder overføres ved en samkøring. Samkøring af et register, der er undtaget efter bestemmelsen i § 2, nr. 2, med et register, der ikke er undtaget, er undergivet lovens almindelige bestemmelser herom.

Ved beskrivelsen af de registre, der undtages fra lovens bestemmelser om oprettelse af registre, kan det endvidere fastsættes, at de registre, der undtages, ikke må samkøres med andre registre.

3.3. Det foreslås endvidere, at Registertilsynet skal godkende de forskrifter, der fastsættes for driften af offentlige edb-registre.

Efter bestemmelserne i kapitel 2 i lov om offentlige myndigheders registre skal oprettelse af edb-registre godkendes af vedkommende minister eller kommunalbestyrelse. Inden registeret tages i brug, skal der være fastsat forskrifter for registeret, og der skal indhentes en udtalelse fra Registertilsynet om registerets oprettelse og forskrifterne for det.

Et forslag om, at beslutningen om oprettelse af registre træffes af vedkommende minister eller kommunalbestyrelse, mens Registertilsynet har den endelige kompetence med hensyn til udformningen af forskrifter for registeret, vil i realiteten indebære, at Registertilsynet får den endelige beslutningskompetence med hensyn til oprettelse af offentlige registre. Forskrifterne for et register fastsætter inden for lovens rammer de nærmere betingelser for registrering af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger, sletning, registerindsigt, videregivelse af oplysninger m.v. Beslutningen om, hvorvidt et register bør oprettes, kan derfor ikke træffes uafhængigt af, hvilke forskrifter der fastsættes for registeret. De spørgsmål, der opstår ved fastsættelse af forskrifter for et register, er ikke – som anført af Forbrugerrådet – primært, om forskrifterne overholder bestemmelserne i lov om offentlige myndigheders registre, men snarere om forskrifterne inden for disse rammer giver nogle tilstrækkeligt snævre grænser for registrering, opbevaring og videregivelse af oplysninger.

Beslutningen om oprettelse af nye registre inden for den offentlige sektor og fastsættelse af forskrifterne for registre må efter Justitsministeriets opfattelse bero på en konkret